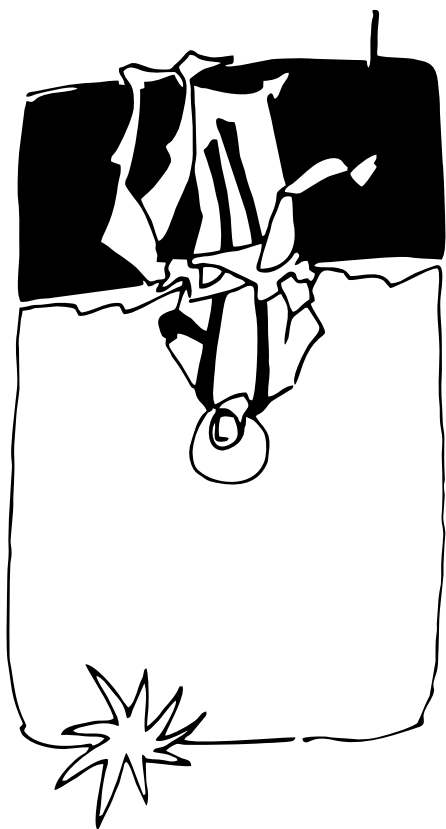

(MV. 14.)

„irgalmasok, mint az Atya”

Szent Márton
szerzetes-püspök,
a szorongatók vigasztalója,
könyörögi éretünk!

„Mert vajon az emberi fájdalmak közül melyiket nem viselte el az örök élet reményében: az éhséget, a virrasztást, a ruhátlanságot, a böjtölést, az irigyek gúnyolódását, a gonoszok általi üldöztetést, a betegekért való aggodást, a veszélyben levőkkel való törődést? Kinek volt bármilyen fájdalma, hogy neki ne fájt volna? Ki botránkoztatott úgy, hogy ő ne szenvedett volna? Kinek a pusztulásán nem szánakozott?”

(Részlet Sulpicius Severus: Levelek, Második levél: Aurelius diakónushoz)

„E Jubileum idején az Egyháznak még inkább feladata, hogy gyógyítsa ezeket a sebeket, kezelje a vigasztalás olajával, kötözze be az irgalmassággal, és gyógyítsa a szolidaritással és kellő figyelmességgel.”

(MV.15.)

„Segíts meg, Uram abban, hogy szemeim irgalmasan nézzenek, hogy sohase gyanakodjak, s ne ítéljek külső látszat alapján, hanem lássam meg azt, ami felebarátaim lelkében szép, és legyek segítségükre.

Segíts meg, hogy irgalmas legyen a hallásom, hogy figyeljek mindig felebarátaim szükségleteire, hogy füleim ne legyenek közömbösek szenvedéseik és panaszaik hallatán.

Segíts meg, Uram, hogy irgalmas legyen a nyelvem, hogy sohase szóljak felebarátaimról lenézően, s negatívan, de mindenki számára legyen vigasztaló és megbocsátó szavam.

Segíts meg, Uram, hogy irgalmasak legyenek a kezeim, telve jó cselekedetekkel, hogy felebarátaimnak csak jót tegyek, s a nehéz, fáradságos munkákat magamra vállaljam.

Segíts, hogy lábaim is irgalmasak legyenek, hogy siessek mindig felebarátaim segítségére, legyőzve saját kimerültségemet és fáradságomat. Valódi pihenésem a felebarátaim szolgálata legyen.

Segíts meg, Uram, hogy irgalmas legyen a szívem, hogy együtt érezzek felebarátaim minden szenvedésével.”

(Szent Fausztyna Kowalska nővér Naplójából 164.)